

That everyone disagrees with *Rebbe*

דכולא עלמא לית להו דרבי –

Overview

Initially the גמרא explained that the dispute between ר"מ and the חכמים (whether the המקדש במלוה or not) is dependent on whether we follow the ruling of רבי that the גמרא explains (the view of ר"מ) or not (the view of the חכמים).¹ The גמרא then reconsiders and says that it is possible that no one agrees with רבי, rather their argument is whether we follow the ruling of רב פפא (who requires that by selling a שטר one must write שיעבודיה where ר"מ disagrees with ר"פ and the חכמים agree). גמרא draws a halachic conclusion from this.

מכאן יש להוכיח דאין הלכה כרבי -

We can prove from here that the הלכה is not like רבי, and אותיות are not במסירה alone, rather there needs to be כתיבה ומסירה. תוספות explains the proof -

מדהוה מצי למימר דכולא עלמא אית להו דרבי דמסירת אותיות לחודה מהני -

Since the גמרא could have said that everyone (ר"מ and the חכמים) agrees to רבי that just transferring the letter (of a שטר) is sufficient to effect the transfer without כתיבה -

והכא גבי אשה נמי מיירי שמסר לה את השטר -

And here regarding the woman we are also discussing a case where he just transferred the שטר to the woman without writing another שטר -

והיינו טעמא דחכמים דאמרי אינה מקודשת -

And this is the reason why the חכמים maintain that she is not מקודשת even though the חכמים agree with רבי that אותיות נקנות במסירה -

משום דקסברי דצריך לומר בפה כשמוסר לו השטר קני לך איהו וכל שיעבודיה -

Because the חכמים maintain that the transferrer when he transfers the שטר to the recipient must say, 'acquire for yourself this שטר and all its liens' -

והוא לא אמר לה כן ופליגי בדרב פפא -

But the מקדש did not say this to the woman; he merely transferred the שט"ח, and ר"מ and the חכמים are arguing whether we follow the ruling of ר"פ or not –

² responds to an anticipated difficulty: תוספות

דכי היכי דאמר רב פפא דבעי למיכתב ליה קני לך איהו וכל שיעבודיה -

¹ means that one can transfer the ownership of a שטר by merely giving over (transferring) the שטר to the new owner. However the חכמים (of רבי) disagree and maintain that in order to transfer a שטר we need כתיבה (another שטר to be written where this transfer is recorded) and מסירה (the initial שטר be transferred to the new owner).

² ר"פ states that when selling a שטר one must write שיעבודיה; however here where nothing is written, perhaps there is no ruling of ר"פ. תוספות rejects this reasoning.

For just as ר"פ rules that there is a requirement to write to the recipient (in the [accompanying שטר] שיעבודיה according to the מ"ד that אותיות are not - כתיבה ומסירה, but we require נקנה במסירה

כמו כן צריך לומר הכי בפה למאן דאמר אותיות במסירה נקנות³ -

So too will ר"פ require to say the same thing orally according to the one who maintains אותיות נקנות במסירה -

ומדקאמר גמרא דכולא עלמא לית להו דרבי שמע מינה דלית הלכתא כוותיה דרבי⁴ -

And since the גמרא chose to say that everyone disagrees with רבי (regarding אותיות נקנות במסירה), we can derive from this that the הלכה is not like רבי, rather there is a requirement to have both כתיבה ומסירה.

ובפרק המוכר את הספינה (בבא בתרא דף עז,א) יש ספרים חלוקין -

And in פרק המוכר את הספינה, there are different readings of the text -

אית דגרסי דהלכה דאותיות נקנות במסירה ואית דגרסי דהלכה דאין אותיות נקנות במסירה -

Some text read that the הלכה is אותיות נקנות במסירה, while others read that the הלכה is that אין אותיות נקנות במסירה -

ומשמע הכא כההיא גירסא דאין אותיות נקנות במסירה:

However from here it seems like that גירסא that אין אותיות נקנות במסירה.

Summary

The הלכה is that אין אותיות נקנות במסירה; we require כתיבה ומסירה.

Thinking it over

assumes that the ruling of ר"פ is also according to רבי. However perhaps we can argue that just as רבי is lenient that כתיבה is not necessary (מסירה is sufficient), similarly רבי maintains that (saying) קני לך איהו וכל שעבודיה is also unnecessary?⁵

³ assumes that the ruling of ר"פ (that one must write שטר) is independent whether we maintain that transferring a שטר requires כתיבה ומסירה (the ruling of ר"פ would require writing וכו' קני לך איהו וכו' in the שטר) or whether we maintain that אותיות נקנות במסירה (where the ruling of ר"פ would require saying קני לך איהו כו' orally). ר"פ mentions שיכתוב צריך either because he maintains כתיבה ומסירה, or it was merely a figure of speech. See (however) תוס' ב"ב עז,ב ד"ה אמר. See 'Thinking it over'.

⁴ The גמרא (when it attempted to establish that the מחלוקת between ר"פ and רבי depends on whether we agree with ר"פ or not) had two options; it could have said (as it did) that all disagree with רבי (and אותיות are not במסירה), and the question is whether we follow ר"פ (and insert the words קני לך איהו וכו' in the שטר) or not. The גמרא could have just as easily said that all agree with רבי (אותיות נקנות במסירה) but the מקדש did not say to the woman (when he gave her the שט"ח) that קני לך איהו וכו', where ר"פ disagrees with ר"פ and it is a proper transfer, while the חכמים agree with ר"פ that even by an oral transfer (since we are now assuming אותיות נקנות במסירה) there is also the requirement to say orally קני לך איהו (see footnote # 3), and since he did not say it she is not מקודשת. The fact that the גמרא chose the first option proves that the גמרא disagrees with רבי and would rather say that לית להו דרבי instead of saying כ"ע אית להו דרבי.

⁵ See # 103 אוצר מפרשי התלמוד.